

متن پرسش

بسم الله الرحمن الرحيم. سلام الله عليكم: استاد ممنون می شوم اصلاح فرمایید. چون انسان مظهر اسماء و صفات پروردگار عالمیان است. و از آنجا که ذکر و ذاکر و مذکور یکی است. می توان در نظر داشت که در هنگام نماز و ذکر و دعا، خود را با حقیقت آیات و اذکاری که در همه عالم یکی است، هم جهت کرده ایم تا آنها به ذهن و زبان ما جاری شوند. و ما در این لحظه با هرچه که مظهر این کلمات است یکی شده ایم. و با اراده خود می شود با ذکر دیگری هماهنگ شد، به آن منتقل شد و آن را بروز داد؟ به همین طریق همه اعمال دیگرمان را؟ و غفلت از این حضور همان گناه و معصیت است؟ سایه حضرتعالی مستدام. آمین □

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام عليكم: آری! رحمت حضرت حق همچنان گشوده و واسعه می باشد و ما را به سوی افق های بلندمرتبه می خواند تا در آن عوالم عالی حاضر شویم. پس چرا با اذکاری که موجب قرب بیشتر به حضرت «الله» که جامع جمیع اسماء است و با اعمالی که ما را در آغوش حضرت محبوب قرار می دهد، ورود نکنیم؟ آری! «کم نخواهد شد بگو دریاست این». موفق باشید